

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2014 Sven A. von Storch a další proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12, Sven A. von Storch a další v. Evropská centrální banka

(Věc C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Sven A. von Storch a další (zástupci: M. C. Kerber, Rechtsanwalt, B. von Storch, Rechtsanwältin)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení prvního senátu Tribunálu ze dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12;
- vyhověl návrhovým žádáním žalobců uvedeným v žalobě ze dne 11. listopadu 2012;
- uložil Evropské centrální bance podle čl. 122 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek zastávají názor, že usnesení prvního senátu Tribunálu Evropské unie ze dne 10. prosince 2013 ve věci T-492/12 obsahuje z následujících důvodů nesprávné právní posouzení:

1. Vzhledem k tomu, že znění rozhodnutí ECB ze dne 6. září 2012 o řadě technických parametrů souvisejících s přímými transakcemi Eurosystemu na sekundárních trzích státních dluhopisů a o dodatečných opatřeních k zachování dostupnosti zajištění pro protistrany s cílem zachovat jim přístup k operacím Eurosystemu, jakož i
  - podpůrně (znění) obecných zásad ECB 2012/641/EU ze dne 10. října 2012 kterými se mění obecné zásady ECB/2012/18 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění (ECB/2012/23) ⁽¹⁾ vyvolává právní účinky, představují tato rozhodnutí způsobilý předmět žaloby. Právní závaznost aktu se v souvislosti s článkem 19 SEU určuje na základě jeho cíle.
2. Zněním napadených rozhodnutí jsou žalobci bezprostředně a osobně dotčeni, i když tato rozhodnutí nejsou určena přímo žalobcům.
3. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál přebírá argumentaci ECB, že rozhodnutí nemají žádný dopad na právní postavení občanů. Tribunál současně ignoruje, že tato rozhodnutí ve skutečnosti mají dalekosáhlé důsledky pro trhy cenných papírů a zejména pro emitování státních dluhů a právě tak byly Evropskou centrální bankou chtěny.
4. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál podmiňuje aktivní legitimaci žalobců skutečnou činností ECB resp. pozdějšími konkrétními obchody, o nichž se v konkrétním případě žalobci zpravidla nemohou dozvědět, nehledě na skutečnou nemožnost případného zpětného zrušení nákupů cenných papírů.
5. Usnesení ze dne 10. prosince 2013 obsahuje nesprávné právní posouzení, protože Tribunál žalobce zbavil práva na účinnou soudní ochranu, které je zaručeno článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané dne 4. listopadu 1950 v Římě. Zejména možnost incidenční kontroly norem podle článku 277 SFEU, na kterou poukázal Tribunál, nemá v žádném případě stejný právní účinek jako žaloba podle čl. 263 odst. 4 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 284, s. 14.